

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 646. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868426000/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Men dig, du Skyggedronning, dig, der skælvende
 men fræk mit Navn at rane vover, siger jeg:
 Bort! skjul dig! Børn den Plads, der ene sommer sig
 for mig! Thi vid: Jer Herskerinde det er jeg.

Og Trællene bøjer sig for den fremmede Kvinde, der ikke kommer i en Dronnings Purpur men i sønderrevne Klæder som de selv, og de spørger hinanden, om ikke hun er den ventede Freiserinde, der vil slaa deres Aag i Stykker og slynge Frihedens Lyn ud i den søvndrukne Verden. Dog nu bliver begge Kvinder opfordrede til at godtgøre deres Rettigheder, og Fiffikus, som udbryder: Dette gælder en Kamp for det lovlige Arvekongedømme, tilhvisker sin Dame, hvad hun skal sige.

Og den officielle Germania, den fede Blondine, som tilsyneladende bærer Landets Fremtid under sit Hjerte, som praler dermed og af den Grund fordrer Ærefrygt og Skaansel, istemmer sit Levnedsløbs Litani: Hvorledes hun i den graa Oldtid laa paa Bjørnehud i Skoven og til skummende Mjød aad Olden og Agern — Olden og Agern, raaber Doctoren, Kilian, Fiffikus: Det er hende! Hun fortæller, hvorledes hun blev sendt i Skole hos Klerkene, fik Næsen trykket tæt ind imod Krucifikset, blev kristelig-germansk, gav milde Gaver til Klostre, byggede Kirker, kysede Pavens Tøffel osv. — og Koret svarer: det er hende! Hun meddeler, hvorledes hun derefter udviklede sig fredeligt, lod Enhver, der vilde, give sig Næsestyvere, indtil hun har bragt det saa vidt i Fyrstetroskab, at naar Herren blot fløjter, saa kommer hun, staa Skildvagt, apporterer Stokken. — «Kort sagt: Jeg er den fuldkomne Pudel.» — Og Koret jubler: Det er hende! — Saa slutter hun: Om Gud og Kongen vil, skal det ogsaa for Fremtiden blive saadan ved. Nu er jeg, som I ser, bleven frugt-sommelig efter ministeriel Anordning. Forsvarer mig da nu! I Gendarmen, anerkender mig som den eneste Germania, som fuld-blods tysk, og stoler paa, at jeg til Gengæld nok skal opdrage min Sønneke til Gendarm!

Gendarmen finder, der er Fornuft i den Tale, og Fiffikus triumferer allerede over, at Landstrygersken er forstummet. Men hun svarer: Hun indrømmer, at hun ikke forstaa sig paa Selvros, ogsaa har lidet at rose sig af, da al hendes Udsæd ligger i Fremtiden. Det vil jeg tilstaa — siger hun — at hun dør ganske vist er et Tyskland, et ægte, Regeringstyskland, det officielle Tyskland, Forbundsagtstyskland — men sandelig, hun er ikke